

"मीठो बच्चे- अब तिम्रो सुनुवाइ हुन्छ, बाबाले तिमीलाई दुःखबाट निकालेर सुखमा लैजानुहुन्छ, अहिले तिमी सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो, फर्केर घर जानु छ ।"

प्रश्न : सदा योगयुक्त रहने तथा श्रीमतमा चल्ने आज्ञा बारम्बार हरेक बच्चाहरूलाई किन दिइन्छ ?

उत्तर : किनकि अब अन्तिम विनाशको दृश्य सामुने आउने छ । करोडौं मनुष्यहरू मर्नेछन्, प्राकृतिक विपदहरू आउनेछन् । त्यसबेला स्थिति एकरस रहोस्, सबै दृश्य देखेर पनि *मिरुआ मौत मलूका शिकार...* यस्तो अनुभव होस्, त्यसका लागि योगयुक्त बन्नुपर्छ । श्रीमतमा चल्ने योगी बच्चाहरू नै आनन्दमा रहनेछन् । उनीहरूको बुद्धिमा हुन्छ- हामी त पुरानो शरीर यहीं छोडेर आफ्नो मीठो प्यारो परमधाममा जानेछौं ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले सामुने बसेर रूहानी बच्चाहरूसँग आत्मिक कुराकानी (रूहरिहान) गर्नुहुन्छ अथवा आत्माहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ किनकि आत्माहरूले भक्तिमार्गमा धेरै याद गरेका छन् । सबै आशिक छन् एक माशुकका । उहाँ माशुक शिवबाबाका चित्र बनेका छन् । बसेर उहाँको पूजा गर्छन् । उहाँसँग के माग्न चाहेका हुन्, त्यो पनि थाहा छैन । पुज्ज त सबैलाई पुज्छन्, शंकराचार्यलाई पनि पूजा गर्छन् । सबैले उनलाई ठूलो सम्झन्छन् । हुन त धर्म स्थापक हुन् तर उनी पनि पुनर्जन्म लिँदालिँदा तल गिर्छन् । अहिले सबै पछिल्लो जन्ममा आइपुगेका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी साना ठूला सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो । मैले तिमीहरूलाई फर्काएर लैजान्छु । पतित दुनियाँमा आउनुहोस् भनेर नै मलाई बोलाउँछन् । कति सम्मान राख्छन् । पतित दुनियाँ पराई राज्यमा आउनुहोस् । अवश्य पनि दुःखी हुनुपर्छ अनि बोलाउँछन् । गायन पनि गरिन्छ- दुःख हर्ता सुख कर्ता भनेर, त्यसैले अवश्य यो फोहोरी दुनियाँ, पुरानो शरीरमा आउनुपर्छ । त्यो पनि तमोप्रधान शरीरमा । सतोप्रधान दुनियाँमा मलाई कसैले याद पनि गर्दैनन् । ड्रामा अनुसार सबैलाई मैले सुखी बनाउँछु । बुद्धिबाट काम लिनु छ- सत्ययुगमा अवश्य पनि आदि सनातन देवी-देवता धर्म हुनेछ तर अरू सत्सङ्गमा त केवल शास्त्र पढ्दा-पढ्दै तल गिर्दै जान्छन् । मायाको दलदलमा पर्नेहरू दुःखी हुन्छन् । यो हो नै दुःखधाम । त्यो हो सुखधाम । बाबाले कति सहज तरिकाले सम्झाउनुहुन्छ, किनकि विचरी अबलाहरूले केही पनि जान्दैनन् । कसैलाई पनि यो थाहा छैन- फेरि फर्केर घर जानु छ वा सदैव पुनर्जन्म लिइ नै रहनु छ । अहिले सबै धर्मावलम्बीहरू छन् । सबैभन्दा पहिला स्वर्ग थियो र त्यहाँ एउटै धर्म थियो । सारा चक्र तिम्रो बुद्धिमा छ । अरू कसैको बुद्धिमा यो कुरा रहन सक्दैन । उनीहरूले त कल्पको आयु नै लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् । यसैलाई भनिन्छ घोर अन्धकार । ज्ञान हो एकदम उज्यालो । अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा उज्यालो छ । तिमी कुनै मन्दिर आदिमा गयौ भने तिमीले भन्ने छौ- हामीहरू शिवबाबाका साथमा जान्छौ । हामी यी लक्ष्मी-नारायण बन्छौ । यी कुराहरू अरू सत्सङ्गमा हुँदैनन् । ती सबै हुन् भक्तिमार्गका कुरा । अहिले तिमी रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यलाई जान्दछौ । ऋषिमुनि आदिले भन्दथे हामी जान्दैनौ । तिमीले पनि पहिला त जानेका थिएनौ । यतिखेर सारा विश्वमा भक्ति छ । यो पुरानो दुनियाँ हो, कति धेरै मानिसहरू छन् । सत्ययुग नयाँ दुनियाँमा त एउटै अद्वैत धर्म थियो, त्यसपछि हुन्छ द्वैत धर्म । धेरै धर्ममा तालिहरू बज्छन् । सबै एक अर्कामा कचपच हुन्छ । ड्रामा अनुसार उनीहरूको नीति (पोलिसी) नै यस्तो छ । कसैलाई पनि अलग गर्ने हो भने लडाईं हुन्छ, विभाजन (पार्टिशन) हुन्छ । मनुष्यले बाबालाई नचिनेका हुनाले पत्थरबुद्धि बनेका छन् । यसबेला बाबा सम्झाउनुहुन्छ देवी-देवता धर्म नै प्रायः लोप भएको छ । एकजना पनि छैन जसलाई देवी देवताहरूको पनि राज्य थियो भन्ने थाहा होस् । तिमी अहिले सम्झन्छौ हामी देवता बनिरहेका छौ । शिवबाबा हाम्रा आज्ञाकारी सेवक हुनुहुन्छ । ठूलाबडाहरूले पत्र लेख्दा सदा तल पट्टि लेख्छन्- आज्ञाकारी सेवक । बाबा पनि भन्नुहुन्छ म आज्ञाकारी सेवक हुँ अनि शिव बाबाले पनि भन्नुहुन्छ म आज्ञाकारी सेवक हुँ । म फेरि ५ हजार वर्षपछि हरेक कल्पको पुरुषोत्तम संगमयुगमा आउँछु । प्यारा बच्चाहरूको आएर सेवा गर्छु । मलाई भन्छन् दूर देशका रहनेवाला... यसको पनि अर्थ जान्दैनन् । यति धेरै शास्त्र आदि पढ्छन् तर अर्थ बुझ्दैनन् । बाबा आएर सबै वेद-शास्त्रको सार सम्झाउनुहुन्छ ।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ अहिले रावणको राज्य छ । मनुष्य पतित बन्छन् । यो पनि ड्रामा बनेको छ । तिमी बच्चाहरूलाई नर्क (दोजक)बाट निकालेर स्वर्ग (बहिस्त) मा लैजानुहुन्छ । त्यसलाई नै परमात्माको बगैँचा

(गार्डेन अफ अल्लाह) भनिन्छ । यो हो काँडाहरूको जंगल । संगमयुग हो फूलको बगैँचा । वहाँ तिमी सदैव सुखी रहन्थ्यौ । सदा स्वस्थ (एवरहेल्दी), सदा सम्पन्न (एवर वेल्दी) बन्दछौ । आधाकल्प सुख अनि आधाकल्प दुःख, यो चक्र घुमि नै रहन्छ । यसको अन्त्य हुँदैन । सबैभन्दा महान् बाबा आउनुहुन्छ र सबैलाई शान्तिधाम सुखधाममा लैजानुहुन्छ । तिमी जब सुखधाममा जान्छौ त्यसबेला बाँकी सबै शान्तिधाममा रहन्छन् । आधाकल्प हुन्छ सुख, आधाकल्प हुन्छ दुःख । त्यसमा पनि सुख धेरै हुन्छ । यदि आधा आधा हुने भए के स्वाद आउला । भक्तिमार्गमा पनि धेरै धनवान् थियौ । अहिले तिमीलाई याद आउँछ— हामी धनवान् थियौ ! धेरै धनवान्को जब दिवालीया हुन्छ (टाट पल्टिन्छ) अनि याद आउँछ— हामीसंग के-के थियो, कति धन थियो । बाबा भन्नुहुन्छ भारतखण्ड धनवान् थियो । स्वर्ग (प्याराडाइज) थियो । अहिले हेर कति गरिब भएको छ । गरिबहरू प्रति नै दया लाग्छ । अहिले एकदमै कंगाल बनेका छन् । भीख मागिरहेका छन् । जो सम्पन्न (सल्वेन्ट) थिए अहिले निर्धन (इन्सल्वेन्ट) बनेका छन् । यो पनि नाटक हो, बाँकी जति पनि अन्य धर्महरू आउँछन् ती उपकथा (बाइप्लट) हरू हुन् । कति धेरै धर्ममा मानिसहरू वृद्धि हुँदै जान्छन् । भारतवर्ष निवासीहरूका नै ८४ जन्म हुन्छन् । एउटा बच्चाले अरू धर्मको हिसाब-किताब निकालेर पठाएको थियो । तर यी कुरा धेरै गरेर फाइदा छैन । यो पनि व्यर्थमा समय गुमाउनु (वेस्ट अफ टाइम) हो । यति समय यदि बाबाको यादमा रहेको भए कमाई हुन्थ्यो । हाम्रो त मुख्य कुरा हो— हामी पूरा पुरुषार्थ गरेर विश्वका मालिक बनौं । बाबा भन्नुहुन्छ तिमी नै सतोप्रधान थियौ, तिमी नै तमोप्रधान बनेका छौ । ८४ जन्म पनि तिमीले नै लिएका हौ, अब फेरि फर्केर जानु पर्छ । बाबाबाट वर्सा लिनु छ । तिमीले आधा कल्प बाबालाई याद गर्नु, अहिले बाबा आउनु भएको छ, तिम्रो सुनुवाई हुन्छ । बाबाले फेरि तिमीलाई सुखधाममा लैजानुहुन्छ । भारतवर्षको उत्थान र पतनको पनि मानौं एउटा कथा छ । अहिले यो पतित दुनियाँ हो । सम्बन्ध पनि पुरानो हो । अबदेखि फेरि नयाँ सम्बन्धमा चलनुपर्छ । यस समयमा पात्रहरू (एक्टर्स) सबै उपस्थित छन् । यसमा कति पनि फरक पर्न सक्दैन । आत्मा त अविनाशी छ । कति धेरै आत्माहरू होलान् । तिनको कहिल्यै विनाश हुँदैन । यत्तिका करोडौं आत्माहरू पहिला फर्केर जानु छ । तर शरीर त सबैको समाप्त हुन्छ त्यसैले होलिका मनाउँछन् ।

तिमी जान्दछौ— हामी पूज्य थियौं फेरि पुजारी बन्यौं, अब फेरि पूज्य बन्छौं । त्यहाँ यो ज्ञान हुँदैन, न यी शास्त्र आदि हुनेछन् । सबै समाप्त हुनेछन् । जो योगयुक्त हुनेछन्, श्रीमतमा चल्नेछन् उनीहरूले सबै कुरा देख्नेछन् । कसरी भूकम्प (अर्थक्वेक) मा सबै समाप्त हुन्छन् । अखबारमा पनि छापिन्छ, कसरी गाउँका गाउँ समाप्त हुन्छन् । बम्बई पहिला यति ठूलो थिएन । समुद्रलाई सुकाए, पछि फेरि समुद्र हुन्छ । यी घर आदि सबै कुरा रहँदैनन् । सत्ययुगमा मीठो पानी भएको स्थानमा महल हुनेछन् । नुनिलो पानीमा हुने छैनन् । त्यसैले यो बम्बई रहने छैन । समुद्रमा एकै पटक आँधी आयो भने सबै समाप्त हुनेछन् । धेरै उपद्रव हुनेछ । करोडौं मनुष्य मर्नेछन् । अन्न कहाँबाट आउँछ । ती मानिसहरूले पनि आपत् आउने नै छ भन्ने जान्नेछन् । मर्नेवलामा जो मनुष्य योगयुक्त हुनेछन् तिनीहरू त्यस समयमा आनन्दमा रहनेछन् । *मिरुआ मौत मलूका शिकार* । हिउँको बरसात हुनाले धेरै मानिस मर्नेछन् । धेरै नै प्राकृतिक प्रकोप (नेचुरल क्यालेमिटिज) आउने छन् । यो सबै समाप्त हुनेछ । यसलाई भनिन्छ प्राकृतिक प्रकोप (नेचुरल क्यालेमिटिज), दैवी प्रकोप (गड्डी क्यालेमिटिज) भनिदैन । ईश्वरलाई दोष कसरी दिने । यस्तो पनि होइन शंकरले आँखा खोले अनि विनाश भयो । यी सबै हुन् भक्तिमार्गका कुरा । मिसाइल (मूसल) हरूका बारेमा पनि शास्त्रमा लेखिएको छ । तिमीले जान्दछौ यी मिसाइलहरूबाट कसरी विनाश गर्छन् । कसरी आगो, ग्यास जहर आदि सबै त्यसमा पर्छन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— पछि गएर सबै अचानक मर्छन् र बालबच्चाहरू पनि दुःखी हुँदैनन्, त्यसैले प्राकृतिक प्रकोपबाट तुरुन्तै मर्नेछन् । यो बनीबनाउ ड्रामा हो । आत्मा त अविनाशी हो, कहिल्यै पनि विनाश हुँदैन, न सानो ठूलो हुन्छ । शरीर सबै यहाँ समाप्त हुनेछन् । बाँकी आत्माहरू सबै परमधाम (स्विटहोम) मा जान्छन् । बाबा कल्प-कल्प आउनुहुन्छ संगमयुगमा, तिमी पनि यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै उच्च भन्दा उच्च बन्दछौ । वास्तवमा श्री-श्री शिवबाबालाई र श्री यी देवताहरूलाई भनिन्छ । आजकल त हेर न सबैलाई श्री-श्री भन्दछन् । श्रीमती, श्री फलाना । अब श्रीमत त एक बाबाले नै दिनुहुन्छ । विकारमा जानु, के यो श्रीमत हो । यो त हो नै भ्रष्टाचारी दुनियाँ ।

अब मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नुभन्ने भने मयल निस्कनेछ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि कमल फूल समान पवित्र बन । स्व लाई अहिले विश्वको आदि-मध्य-अन्त्यको चक्रको ज्ञान भएको छ । तर यो अलंकार तिमीलाई दिन सकिदैन । आज तिमीले आफूलाई स्वदर्शनचक्रधारी सम्झन्छौ भोली मायाले थप्पड लगाइदियो भने ज्ञान नै उड्ने छ त्यसैले तिमी ब्राह्मणहरूको माला पनि बन्न सक्दैन । मायाले थप्पड लगाएर धेरैलाई गिराइदिन्छ अनि उनीहरूको माला कसरी बन्ला । दशाहरू परिवर्तन भइरहनेछन् । रुद्रमाला भन्नु ठीक हो । विष्णुको माला पनि हुन्छ । तर ब्राह्मणहरूको माला बन्न सक्दैन । तिमी बच्चाहरूलाई निर्देशन दिइन्छ— देह सहित देहका सबै धर्मलाई छोडेर *मामेकम्* याद गर । बाबा त निराकार हुनुहुन्छ । उहाँको आफ्नो शरीर त छैन । अनि आउनु पनि भएको छ यिन (ब्रह्मा) को वानप्रस्थ अवस्थामा, जब ६० वर्षको उमेर भयो । वानप्रस्थ अवस्थामा नै गुरु बनाइन्छ । म त हुँ सदगुरु, तर गुप्त भेषमा । ती हुन् भक्तिका गुरु, म हुँ ज्ञानमार्गको । हेर प्रजापिता ब्रह्माका कति धेरै बच्चाहरू छन् । बुद्धि हदबाट निस्केर बेहदमा जान्छ । मुक्तिमा गएर फेरि जीवनमुक्तिमा आउँछन् । तिमीहरू पहिला आउँछौ अनि अरू पछि आउनेछन् ।

हरेकले पहिला सुख अनि पछि दुःख भोग्नुपर्छ । यो सृष्टि नाटक (वर्ल्ड ड्रामा) हो तब त भन्छन् अहो हजुरको लीला... तिमी बुद्धिले माथिबाट तलसम्म चक्कर लगाइरहन्छ । तिमी हौ प्रकाश स्तम्भ (लाइट हाउस), मार्ग बताउनेवाला । तिमी त बाबाका बच्चा हौ नि । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नुभन्ने भने तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नेछौ । रेलमा पनि तिमीले सम्भाउन सक्छौ— बेहदका बाबा स्वर्गका रचयिता हुनुहुन्छ, भारतवर्ष स्वर्ग थियो । बाबा आउनुहुन्छ नै भारतमा । शिव जयन्ती पनि भारतवर्षमा नै मनाइन्छ । तर कहिले हुन्छ, यो कसैले पनि जान्दैनन् । तिथि मिति दुवै छैन किनकि गर्भबाट जन्म लिनुहुन्न । बाबा भन्नुहुन्छ स्वयम्लाई आत्मा सम्झ । तिमी अशरीरी आएका थियौ, पवित्र थियौ फेरि अशरीरी बनेर जानेछौ । म एकलाई याद गरिरह्यौ भने पाप काटिनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) प्रकाश स्तम्भ (लाइट हाउस) बनेर सबैलाई मार्ग बताउनु छ । बुद्धिलाई हदबाट निकालेर बेहदमा राख्नु छ । स्वदर्शनचक्रधारी बन्नु छ ।
- २) अब फर्केर घर जानु छ, त्यसैले यो वानप्रस्थ अवस्थामा सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ । आफ्नो समय व्यर्थमा गुमाउनु हुँदैन ।

वरदान : परमात्म-लगनबाट स्वयम्लाई वा विश्वलाई निर्विघ्न बनाउने तपस्वीमूर्त भव

एक परमात्म लगनमा रहनु नै तपस्या हो । यो तपस्याको बलले नै स्वयम् तथा विश्वलाई सदाका लागि निर्विघ्न बनाउन सक्छ । निर्विघ्न रहनु र निर्विघ्न बनाउनु नै तिमी सच्चा सेवा हो, जसले अनेक प्रकारका विघ्नहरूबाट सबै आत्माहरूलाई मुक्त गरिदिन्छ । यस्ता सेवाधारी बच्चाहरू तपस्याका आधारमा बाबाबाट जीवनमुक्तिको वरदान लिएर अरूलाई वरदान दिलाउनका लागि निमित्त बन्छन् ।

स्लोगन : छरिएको स्नेहलाई समेटेर एक बाबासँग स्नेह राख्यौ भने मेहनतबाट छुट्नेछौ ।